

## POMOC PUBLICZNA DOTYCZĄCA WYTWARZANIA ENERGII Z OZE

Artykuł 107 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) stanowi, że „wszelka pomoc przyznawana przez państwo członkowskie lub przy użyciu zasobów państwowych w jakiegokolwiek formie, która zakłóca lub grozi zakłóceniem konkurencji poprzez sprzyjanie niektórym przedsiębiorstwom lub produkcji niektórych towarów, jest niezgodna z rynkiem wewnętrznym w zakresie, w jakim wpływa na wymianę handlową między państwami członkowskimi”.

Zgodnie z powyższym przepisem TFUE zasady pomocy państwa (pomocy publicznej) mają zastosowanie zasadniczo wyłącznie do odbiorcy pomocy będącego „przedsiębiorstwem” w myśl przepisów unijnych. Trybunał Sprawiedliwości konsekwentnie definiuje przedsiębiorstwa jako podmioty prowadzące działalność gospodarczą, bez względu na ich status prawny i sposób ich finansowania. Tym samym status podmiotu na podstawie prawa krajowego nie jest decydujący. O stosowaniu zasad pomocy publicznej nie decyduje także to, czy dany podmiot utworzono w celu generowania zysków. Klasyfikacja podmiotu jako przedsiębiorstwa zawsze odnosi się do konkretnej działalności. Trybunał Sprawiedliwości konsekwentnie utrzymuje, że **wszelka działalność polegająca na oferowaniu na rynku towarów i usług jest działalnością gospodarczą.**

**Zatem Wnioskodawca na etapie wniosku o dofinansowanie ma obowiązek przeprowadzenia testu pomocy publicznej i przedstawić szczegółowy opis analizy.**

Lp.	Rozporządzenie KE 651/2014 (GBER)	PYTANIE	ODPOWIEDŹ
1.	<b>art. 41:</b> Pomoc inwestycyjna na propagowanie energii ze źródeł odnawialnych	Mając na uwadze postanowienia Umowy partnerstwa oraz zasady demarkacji pomiędzy krajowymi i regionalnymi programami operacyjnymi, czy należy zakładać, że projekty dotyczące instalacji prosumenckich OZE (do 40 kW mocy, na budynkach mieszkalnych) realizowane w ramach RPO będą wyłączone z reżimu pomocy publicznej?	Wytwarzanie energii w instalacjach OZE z możliwością jej sprzedaży jest działalnością gospodarczą w rozumieniu przepisów unijnych, ponieważ stanowi oferowanie towaru (energii) na rynku. Podmioty wytwarzające taką energię, dostarczając ją do sieci konkurują z innymi podmiotami wytwarzającymi energię. Nie ma przy tym znaczenia wielkość sprzedaży ani skala możliwej konkurencji. Aby produkcja energii z instalacji OZE nie była traktowana jak działalność gospodarcza, wymagane jest by instalacja ta była tzw. <i>instalacją off-grid</i> , która uniemożliwia wprowadzenie wyprodukowanej energii do sieci.
2.	<b>art. 41 ust. 5:</b> Pomoc inwestycyjną przyznaje się wyłącznie na nowe instalacje. Pomoc nie jest przyznawana ani wypłacana po oddaniu instalacji do eksploatacji i jest niezależna od wydajności.	W ramach inwestycji OZE przewidziana jest możliwość dofinansowania przedsięwzięć, mających na celu produkcję energii elektrycznej i/lub ciepłej (wraz z podłączeniem tych źródeł do sieci dystrybucyjnej/ przesyłowej), polegających na budowie oraz modernizacji (w tym zakup niezbędnych urządzeń) infrastruktury służącej wytwarzaniu energii pochodzącej ze źródeł odnawialnych (w tym mikroinstalacji), takich jak: a) energia wiatru (poniżej 5 MWe), b) energia promieniowania słonecznego (poniżej 2 MWe/MWth),	Odnosząc się do pytania należy zauważyć, że w kontekście treści art. 41 ust. 5 rozporządzenia nr 651/2014: <ul style="list-style-type: none"> <li>• Wsparciu podlegać będą działania mające na celu zarówno zainstalowanie nowego źródła energii jak i prace polegające na modernizacji/odnowieniu dotychczas funkcjonującego źródła (również w przypadku energetyki wodnej), o ile pracę w takim przypadku dotyczyć będą jego znaczącej części, wydłużając jednocześnie przewidywany okres jego ekonomicznego wykorzystania. Należy jednak podkreślić, że w takim przypadku działania związane z utrzymaniem funkcjonowania źródła energii oraz zwykła wymiana części, które podlegałyby wymianie w trakcie zwykłego okresu eksploatacji przedmiotowej instalacji nie będą kwalifikować się do wsparcia.</li> <li>• Zgodnie z treścią art. 41 ust. 5, <i>pomoc nie jest przyznawana ani wypłacana po oddaniu instalacji do eksploatacji</i>. Konstrukcja przepisu ma za zadanie zapewnienie spełnienia</li> </ul>

		<p>c) biomasa (poniżej 5 MWth), d) biogaz (poniżej 1 MWe), e) energia spadku wody (wyłącznie na już istniejących budowlach piętrzących lub wyposażonych w hydroelektrownie, przy jednoczesnym zapewnieniu pełnej drożności budowli dla przemieszczeń fauny wodnej (poniżej 5 MWe), f) energia geotermalna (poniżej 2 MWth). Zgodnie z ust. 5 art. 41 rozporządzenia 651/2014 z dnia 17 czerwca 2014 r. uznającego niektóre rodzaje pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 Traktatu, pomoc inwestycyjną przyznaje się wyłącznie na <b>nowe instalacje</b>. Pomoc nie jest przyznawana ani wypłacana po oddaniu instalacji do eksploatacji i jest niezależna od wydajności. Wobec tego jak należy interpretować instalację OZE? I czy w przypadku energetyki wodnej możliwa jest wymiana i montaż nowej turbiny lub remont progę piętrzącego?</p>	<p>przez pomoc efektu zachęty oraz odróżnienie udzielanej na podstawie art. 41 pomocy inwestycyjnej od pomocy operacyjnej, która jest przyznawana w oparciu inne przepisy. Jednakże w przypadku, gdy wypłata pomocy lub jej części nastąpi już po faktycznym zakończeniu realizacji projektu ze względu np. na konieczność stwierdzenia przez podmiot udzielający pomocy poprawności i zgodności realizacji projektu (m.in. poniesienia deklarowanych wydatków), to wtedy pomoc taka nadal będzie zgodna z rozporządzeniem nr 651/2014, o ile spełnione będą pozostałe warunki dopuszczalności. Pomoc inwestycyjna jest niezależna od wydajności instalacji, jeżeli zostanie udzielona w oparciu o koszty kwalifikowalne, a jej wielkość będzie niezależna od wielkości faktycznie wyprodukowanej energii.</p>
3.	<p>art. 41 ust. 6: Za koszty kwalifikowalne uznaje się dodatkowe koszty inwestycji niezbędne do propagowania wytwarzania energii ze źródeł odnawialnych. Ustala się je w następujący sposób: a) w przypadku gdy koszty inwestycji w produkcję energii ze źródeł odnawialnych można wyodrębnić z całkowitych kosztów inwestycji jako oddzielną inwestycję, na przykład jako łatwy do wyodrębnienia dodatkowy element w już istniejącym obiekcie, taki koszt związany z energią ze źródeł odnawialnych stanowi koszty kwalifikowalne; b) w przypadku gdy koszty inwestycji w wytwarzanie energii ze źródeł odnawialnych można określić poprzez odniesienie do podobnej,</p>	<p>Odnosząc się do pomocy na propagowanie energii ze źródeł odnawialnych, o której mowa w §1 pkt 2 projektu rozporządzenia wskazać należy, iż zgodnie z art. 41 ust. 6 za koszty kwalifikowane uznaje się <b><u>dodatkowe koszty inwestycji niezbędne do propagowania wytwarzania energii ze źródeł odnawialnych</u></b>. Koszty te ustala się w jeden z trzech scenariuszy. Wyjaśnienia wymagają poniższe kwestie: - Czy scenariusz wybiera Wnioskodawca? - W scenariuszu 2 (art. 41 ust. 6 lit. b) wskazano, że koszty można określić poprzez odniesienie do podobnej, mniej przyjaznej dla środowiska inwestycji – wyjaśnienia wymaga jak należy rozumieć podobną, mniej przyjazną dla środowiska inwestycję oraz w jaki sposób obliczać różnicę? - W scenariuszu 3 (art. 41 ust. 6 lit. c) wskazano, że w przypadku niektórych małych instalacji, gdzie nie można określić mniej przyjaznej dla środowiska inwestycji</p>	<p>W pierwszej kolejności należy zauważyć, że obowiązek prawidłowego określenia kosztów kwalifikowalnych należy do podmiotu ubiegającego się o udzielenie pomocy, czego dokonuje we wniosku. Natomiast podmiot udzielający pomocy w każdym przypadku jest zobowiązany do weryfikacji i potwierdzenia poprawności wskazania dokonanego przez wnioskodawcę. Zgodnie z treścią art. 41 ust. 6 rozporządzenia nr 651/2014, dopuszczalne są trzy sposoby określenia kosztów kwalifikowalnych. Pierwszy z nich ( art. 41 ust. 6 lit. a) znajdzie zastosowanie, gdy z całości projektu inwestycyjnego możliwym jest wyodrębnienie dodatkowych kosztów (które zasadniczo stanowią osobną inwestycję) związanych bezpośrednio z osiągnięciem wyższego poziomu ochrony środowiska. W takim przypadku kosztem kwalifikowalnym będą wyodrębnione, dodatkowe koszty inwestycji. W drugim przypadku określania kosztów kwalifikowalnych (art. 41 ust. 6 lit. b), tj. gdy <i>koszty inwestycji w wytwarzanie energii ze źródeł odnawialnych można określić poprzez odniesienie do podobnej, mniej przyjaznej dla środowiska inwestycji, która prawdopodobnie zostałaby przeprowadzona w przypadku braku pomocy, taka różnica między kosztami obu inwestycji określa koszt związany z energią ze źródeł odnawialnych i stanowi koszty kwalifikowalne</i>. Określenie inwestycji referencyjnej oraz ograniczenie kosztów kwalifikowalnych do różnicy pomiędzy inwestycją wspieraną a inwestycją referencyjną ma prowadzić do zapewnienia, że pomoc publiczna zostanie ograniczona jedynie do części inwestycji związanej z osiągnięciem wyższego poziomu ochrony środowiska. W tym kontekście należy zauważyć, że inwestycja referencyjna powinna zostać ustalona przede wszystkim w oparciu o kryteria techniczne i ekonomiczne. Inwestycją porównywalną pod względem</p>

	<p>mniej przyjaznej dla środowiska inwestycji, która prawdopodobnie została przeprowadzona w przypadku braku pomocy, taka różnica między kosztami obu inwestycji określa koszt związany z energią ze źródeł odnawialnych i stanowi koszty kwalifikowalne;</p> <p>c) w przypadku niektórych małych instalacji, gdzie nie można określić mniej przyjaznej dla środowiska inwestycji, gdyż nie istnieją zakłady o ograniczonej wielkości, koszty kwalifikowalne stanowią całkowite koszty inwestycji w celu osiągnięcia wyższego poziomu ochrony środowiska.</p> <p>Kosztów, które nie są bezpośrednio związane z osiągnięciem wyższego poziomu ochrony środowiska, nie uznaje się za kwalifikowalne.</p>	<p>(...) koszty kwalifikowane stanowią całkowite koszty inwestycji w celu osiągnięcia wyższego poziomu ochrony środowiska - wyjaśnienia wymaga jakie to są <b>niektóre małe instalacje</b> oraz jak rozumieć <b>osiągnięcie wyższego poziomu ochrony środowiska</b>.</p> <p>W obecnym kształcie zapisu nie wiadomo, czy sytuacja ta odnosi się do jakichś konkretnych obszarów/inwestycji, czy jest to zapis dający możliwość doprecyzowywania w przypadku niezidentyfikowanych na chwilę obecną rozwiązań przyjmowanych przez beneficjentów. Czy inwestycja mniej przyjazna dla środowiska to inwestycja wykorzystująca paliwa konwencjonalne czy też urządzenia o niższej sprawności i czy wyliczając jej koszt należy uwzględnić lokalizację projektu, wydatki inwestycyjne i ewentualnie koszty operacyjne?</p> <ul style="list-style-type: none"> <li>- Czy intencją tych zapisów jest uznanie, że za kwalifikowany element projektu (objęty pomocą publiczną w ramach przedmiotowego rozporządzenia) uznajemy jedynie część projektu dotyczącego np. instalacji OZE, która jest instalowana w ramach realizacji szerszego zakresu rzeczowego projektu, np. projektu budowy obiektu kubaturowego? Jak zatem należy obliczać koszty kwalifikowane w projektach, które w całości dotyczą realizacji projektu w zakresie OZE, np. budowa farmy fotowoltaicznej?</li> <li>- Czy można wprowadzić jakieś przykłady do poszczególnych wariantów, np. w formie przypisów?</li> <li>- Jak wnioskodawca powinien wyliczyć koszty kwalifikowalne w projekcie w sytuacji gdy stwierdza, że bez pomocy nie podejmie</li> </ul>	<p>technicznym będzie w takim przypadku inwestycja o takich samych zdolnościach wytwórczych i wszystkich innych parametrach technicznych (z wyjątkiem tych, które są bezpośrednio związane z dodatkowymi inwestycjami w zamierzony cel). Dodatkowo, musi być ona wiarygodną ekonomicznie alternatywą dla ocenianej inwestycji. Należy jednak podkreślić, że ustalenie wiarygodnej ekonomicznie alternatywy powinno zostać przeprowadzone w odniesieniu do samej inwestycji (a nie do ekonomicznego uzasadnienia decyzji inwestycyjnej beneficjenta, czyli niezależnie np. od ewentualnych, jedynie potencjalnie możliwych korzyści związanych np. z wyborem najtańszej z możliwych opcji) i polegać na właściwym oszacowaniu kosztów inwestycji referencyjnej. Ma być ona wiarygodną, ale niekoniecznie najtańszą dostępną opcją.</p> <p>W przypadku pomocy inwestycyjnej na propagowanie energii ze źródeł odnawialnych za inwestycje referencyjną należy uznać:</p> <ul style="list-style-type: none"> <li>• przy produkcji energii elektrycznej - tradycyjną elektrownię o takiej samej mocy pod względem efektywnej produkcji energii,</li> <li>• przy produkcji energii cieplnej - tradycyjny system ciepłowniczy o takiej samej mocy pod względem efektywnej produkcji energii.</li> </ul> <p>Prawidłowe określenie inwestycji referencyjnej dla danej inwestycji OZE uzależnione będzie każdorazowo od konkretnego stanu faktycznego, gdyż inwestycja referencyjna musi odpowiadać zakresowi prac faktycznie przeprowadzonych w ramach zrealizowanej przez wnioskodawcę inwestycji (np. modernizacja, zwiększenie mocy, budowa nowej instalacji). Natomiast wybór jednego ze scenariuszy obliczania kosztów kwalifikowalnych, o których mowa w art. 41 ust. 6 lit. a-c, powinien być uzależniony od obiektywnego kryterium możliwości wyodrębnienia kosztów niezbędnych do propagowania wytwarzania energii z OZE, bezpośrednio związanych z osiągnięciem wyższego poziomu ochrony środowiska. Jeżeli koszty te można wyodrębnić z całkowitych kosztów inwestycji jako oddzielną inwestycję, to nie ma potrzeby określania inwestycji referencyjnej. Taka sytuacja zachodzi najczęściej, gdy zakres prac przeprowadzonych przez wnioskodawcę jest ograniczony do zakupu i montażu dodatkowego elementu w już istniejącej instalacji (np. zwiększenie mocy istniejącej farmy fotowoltaicznej poprzez zainstalowanie dodatkowych paneli PV). Natomiast w przypadku budowy nowej instalacji lub modernizacji instalacji istniejącej, do określenia kosztów kwalifikowalnych zwykle będzie mieć zastosowanie art. 41 ust. 6 lit. b rozporządzenia nr 651/2014, ponieważ nie wszystkie poniesione przez wnioskodawcę koszty będą bezpośrednio związane z propagowaniem wytwarzania energii z OZE.</p> <p>Określenia kosztów kwalifikowalnych z zastosowaniem metodologii inwestycji referencyjnej nie należy mylić ze scenariuszem alternatywnym, który służy potwierdzeniu wystąpienia efektu zachęty. Nawet jeżeli wnioskodawca twierdzi, że inwestycja nie zostałaby zrealizowana bez wsparcia, nie oznacza to, że inwestycja referencyjna dla takiego projektu wynosi zero. Inwestycją referencyjną dla takiego projektu musi być inna, mniej przyjazna dla środowiska inwestycja. Odjęcie od kosztów inwestycji zrealizowanej kosztów inwestycji referencyjnej ma bowiem zagwarantować, że pomoc zostanie udzielona tylko na te koszty, które są bezpośrednio związane z osiągnięciem wyższego poziomu ochrony środowiska.</p> <p>W celu obliczenia kosztów kwalifikowalnych należy uwzględnić wszystkie koszty inwestycji w OZE, takie jak np. koszty związane z przygotowaniem projektu (poza kosztami przygotowania studium wykonalności) czy koszty nadzoru inwestorskiego, a następnie odjąć od tak obliczonych kosztów</p>
--	--	---	---

		<p>jakichkolwiek działań, przedsiębiorca zdywersyfikuje swoją działalność poprzez inwestycje w oze tylko przy wsparciu UE i nie zrealizowałby inwestycji mniej przyjaznej dla środowiska bez wsparcia?</p> <p>- Czy przewidziane w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Podkarpackiego na lata 2014-2020 projekty dotyczące budowy infrastruktury OZE wraz z przyłączeniem do sieci mogą być w całości finansowane jako pomoc udzielona na podstawie art. 41 Rozporządzenia nr 651/2014, czy też pomoc dla pojedynczego projektu będzie musiała być podzielona na:</p> <ul style="list-style-type: none"> <li>- budowę źródła energii – na podstawie art. 41, przyłącza, które spełniają wymogi sieci przesyłowych – na podstawie art. 48? Jak w takiej sytuacji obliczyć wysokość dotacji?</li> </ul>	<p>inwestycji zrealizowanej koszty inwestycji referencyjnej, która powinna uwzględniać te same kategorie kosztów dla inwestycji w odnawialne źródło energii.</p> <p>W trzecim przypadku (art. 41 ust. 6 lit. c), w odniesieniu do niektórych <i>małych instalacji, gdzie nie można określić mniej przyjaznej dla środowiska inwestycji, gdyż nie istnieją zakłady o ograniczonej wielkości, koszty kwalifikowalne stanowią całkowite koszty inwestycji w celu osiągnięcia wyższego poziomu ochrony środowiska</i>. Należy przy tym zauważyć, że rozporządzenie nr 651/2014 nie zawiera precyzyjnej definicji tzw. małych instalacji (w szczególności odnoszącej się do wielkości ich zainstalowanej mocy), która mogłaby być stosowana na potrzeby udzielania pomocy inwestycyjnej w oparciu o art. 41 tego rozporządzenia. Należałoby więc przyjąć, że dla stwierdzenia, czy dana instalacja może być traktowana jako tzw. mała instalacja w rozumieniu art. 41 ust. 6 lit. c rozporządzenia nr 651/2014, decydujący będzie jedynie brak dającej się ustalić wiarygodnej inwestycji referencyjnej (ze względu na wielkość instalacji). Taka ocena powinna zostać przeprowadzona indywidualnie dla każdej inwestycji.</p> <p>W oparciu o wyjaśnienia przekazane przez Komisję Europejską można założyć, że z tzw. małą instalacją mielibyśmy przykładowo do czynienia w przypadku, gdy inwestycja w odnawialne źródło energii miałaby dostarczyć przedsiębiorcy jedynie dodatkowe i uzupełniające źródło energii, służące ograniczeniu wykorzystania energii pochodzącej ze źródeł konwencjonalnych. W takim przypadku scenariuszem alternatywnym dla realizacji projektu byłoby nieprzeprowadzenie żadnej inwestycji, gdyż przedsiębiorca mógłby swoje zapotrzebowanie na energię zaspokoić w całości w dotychczasowy sposób.</p> <p>Można przyjąć, że w przypadku krajowych uwarunkowań przepis ten dotyczy mikroinstalacji w rozumieniu art. 2 pkt 19 ustawy o odnawialnych źródłach energii, tj. instalacji o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nie większej niż 40 kW.</p> <p>Odnosząc się do charakterystycznych dla reżimu środków strukturalnych zasad kwalifikowalności dot. niektórych wydatków (np. w zakresie uzyskania prawa do nieruchomości), zasadnym wydaje się wskazanie, że w takim przypadku ocenę należy przeprowadzić niejako w dwóch etapach. Przepisy o pomocy publicznej nie rozstrzygają, czy w takiej sytuacji w pierwszej kolejności należy stosować przepisy o pomocy publicznej czy przepisy funduszowe. Wydaje się jednak, że dokładniejszy i korzystniejszy dla beneficjenta będzie wariant, w którym najpierw beneficjent powinien odjąć od kosztów inwestycji koszty inwestycji referencyjnej, a następnie skorygować otrzymany wynik, stosując funduszowe zasady kwalifikowalności. Jeżeli beneficjent najpierw zastosuje funduszowe zasady kwalifikowalności, to proces obliczania kosztów kwalifikowalnych stanie się bardziej skomplikowany niż w wariantcie pierwszym, ponieważ od tak skorygowanych kosztów przeprowadzonej inwestycji będzie on musiał odjąć koszty inwestycji referencyjnej, również skorygowane zgodnie z zasadami funduszowymi. Proponowane rozwiązanie wydaje się zatem prostsze. Co więcej, pewne kategorie kosztów zostaną w przypadku większości inwestycji wyeliminowane już na poziomie obliczania inwestycji referencyjnej, zatem dokonanie korekty kosztów kwalifikowalnych nie zawsze będzie konieczne.</p> <p>Odnosząc się natomiast do problemu ustalenia podstawy prawnej dla <i>przyłączy, które spełniają wymogi sieci przesyłowych</i> w pierwszej kolejności należy zauważyć, że pojęcie to jest zbyt mało precyzyjne, żeby udzielić wiążącej odpowiedzi. Jeżeli jednak będą one wchodzić w zakres definicji infrastruktury energetycznej (art. 2 pkt 130 rozporządzenia nr 651/2014), właściwą podstawą</p>
--	--	---	---

		<p>prawną do udzielenia pomocy publicznej powinien zasadniczo stanowić art. 48 rozporządzenia nr 651/2014. Jeżeli natomiast przyłącze stanowiłoby integralną część inwestycji, niezbędną w celu przyłączenia instalacji do sieci, nie zaś część infrastruktury energetycznej w rozumieniu definicji z art. 2 pkt 130, to należałoby uwzględnić koszty przyłącza w całkowitych kosztach inwestycji, a następnie odjąć od nich koszty inwestycji referencyjnej, która również uwzględniałaby przyłącze (źródła konwencjonalnego).</p> <p>Odnosząc się do drugiego szczegółowego przykładu, tj. inwestycji w turbinę produkującą energię z wiatru wraz z zakupem lub dzierżawą gruntu oraz budową wewnętrznej drogi dojazdowej, to należy zauważyć, że wydaje się, że w tej sytuacji nie mamy do czynienia z sytuacją opisaną w art. 41 ust. 6 lit. a, ponieważ nie ma możliwości wyodrębnienia kosztów tej inwestycji bezpośrednio związanych z osiągnięciem wyższego poziomu ochrony środowiska.</p> <p>W tym przypadku należałoby zatem zastosować art. 41 ust. 6 lit. b rozporządzenia nr 651/2014. W celu wyodrębnienia kosztów kwalifikowalnych na podstawie art. 41 ust. 6 lit. b rozporządzenia nr 651/2014 nie ma potrzeby odwoływania się do poszczególnych kategorii kosztów (np. koszty zakupu turbiny, koszty zakupu gruntu, koszty nadzoru inwestorskiego). Należy od kosztów inwestycji odjąć koszty inwestycji referencyjnej. Jeżeli w ramach inwestycji polegającej na budowie farmy wiatrowej niezbędny jest zakup gruntu, to inwestycja referencyjna również powinna uwzględniać zakup gruntu, a zatem po odjęciu od kosztów inwestycji kosztów inwestycji referencyjnej, koszty zakupu gruntu zniosą się wzajemnie (po obu stronach odejmowania znajdzie się ten sam koszt). Jeżeli nieruchomość, której zakup jest niezbędny w celu wybudowania takiej farmy musi spełniać pewne szczególne wymagania, związane z budową odnawialnego źródła energii, które powodują, że koszt takiej nieruchomości byłby wyższy niż koszt nieruchomości przeznaczonej pod inwestycję w konwencjonalne źródło energii, to koszty takie mogą stanowić koszty kwalifikowalne, co powinien odzwierciedlać proces porównania kosztów inwestycji z kosztami inwestycji referencyjnej.</p>
--	--	--